

JAUNE TOUJOURS – 20 STH

Door [Philippe De Cleen](#) op 08 januari 2017

★★★★★ 4.5

BESTELLEN

Sounds

Hoera. Jaune Toujours bestaat grofweg 2 decennia en daar mag een feestje aan geknoopt worden. Ruimschoots 20 jaar muziek. De band neemt een behoorlijk unieke positie in het muzieklandschap in. Uiteraard omdat de groep altijd wel een feestje bouwt, maar vooral omdat het bij de creatie van de muziek steeds gekeken wordt naar sociaal engagement en het mengen van verschillende talen, genres en stijlen : mestizo, fanfare, brass, rock, chanson, ska, noem maar op. Altijd een heerlijke hutsepot die toch altijd onmiskenbaar Jaune Toujours blijft.

In een recent interview geeft Maris (46) te kennen dat de groep eigenlijk 25 jaar bestaat. Vandaar ook 20sth dat staat voor “20 something”. De eerste paar jaren waren ze een studentenband, pas nadat Maris naar Brussel verhuisde kwam er echt schot in de zaak. Jaune Toujours blijft echter onmiskenbaar verbonden met die stad, die in die 20 jaren op heel vlakken veranderd is. En net zoals het multiculturele Brussel weet Jaune Toujours ook internationaal iets los te maken.

Nu brengt de band een verzamelalbum op de markt. Een dubbelaar zowaar, met op twee schijfjes de verzameling van de singles en een hele hoop extras (liveopnames, remixes, demos, b-kantjes). Die vormt zowat de ideale binnenkomer in de wereld van de groep. Het is deels een terugblik, maar eigenlijk vooral een vooruitblik op wat nog allemaal in het verschiet ligt.

Warmte, engagement en spelplezier, ziedaar de combinatie die Jaune Toujours goed omschrijft. De groep heeft er altijd een punt van gemaakt om letterlijk dicht bij de muzikfans te blijven staan, bij hen dan ook geen sterrengedoe of dergelijke. Ze beseffen meer dan wie ook dat een muzikanten-bestaan, zoals recente studies ook uitwijzen, vaak een erg precair en onzeker bestaan oplevert. Maar desalniettemin kozen ze allemaal met veel liefde voor het vak. Gewoon omdat het, het mooiste beroep ter wereld kan zijn, mits aan een aantal essentiële voorwaarden (respect, financieel,...) voldaan kan worden.

Jaune Toujours is ook vrijwel altijd een groep muzikanten geweest die optimistisch, blij en goedgemutst door het leven gingen, hoewel ze ook soms de realiteit niet miskenden. Onophoudelijk vervullen zij met hun muziek een oprecht sociale opdracht. Via de muziek slagen ze erin om hele verschillende mensen bijeen te krijgen. Ooit vulden ze cafés, maar gaandeweg werden de cafés en de concertzalen wat groter, en gingen ook de meest uiteenlopende festivals overstag. Hun unieke, exotische sound maakt hen erg gegeerd.

Hoe innemend is het wel niet als Piet Maris eigenhandig 300 kistjes in elkaar timmert voor de Limited Edition uitvoering van de box set die hun carrière verzamelt. Het illustreert heel goed dat Maris niet vies is om de handen uit de mouwen te steken.

Als we de erg uitgebreide liner notes bij de release van 20sth overlopen, valt op hoe klein Jaune Toujours ooit begonnen is. Destijds maakten ze nog releases op cassette, die dan uiterst creatief verpakt werden als ware het een doosje lucifers. Vuur aan de lont, moeten ze misschien gedacht hebben. Verder duiken wat jongensachtige foto's op: Maris mét haar en gitaar voor de deur van 't Gesticht, maar evengoed een fragment van een tour door Slovakije, waar Maris een Romapubliek opzweept.

Stilaan duiken de eerste ep's op (zoals *O* uit 1998). Twee jaar later verschijnt het debuut *Brusk*, waarop Jaune Toujours onder meer reageert op de uitwijzingen van asielzoekers en rassenrellen in Kuregem (Anderlecht). Uit dat album selecteerden ze *Voor Wat Het Is* en single *Maravilloso*, twee nummers waarop ze Nederlandse kleinkunst vanuit een wereldmuziekril bekeken.

Van dan af aan begon Jaune Toujours een steeds uitgebreider publiek te bedienen. En kwamen er tournees op gang. In 2002 verscheen *Camping del Mundo* waar de groep de fijne titeltrack uit selecteerde. Te noteren valt ook dat dit album maar liefst 19 nummers telde, een weelde waar ze ook live voordeel uit haalden. Het was hun tweede, maar het eerste op het eigen label Choux De Bruxelles. Qua sound teerden ze hier op folk en punk, die gedragen werden door een lustige blazerssectie.

Later neemt de groep de *Barricade* (2004) naar een sound waarop naast accordeons ook ruimte was deep-ska en dubinvloeden. Met feestelijke singles als *Ici Bxl*, opener en ode aan de thuisstad – de hoofdstad van het surrealisme, *Tout Le Monde* en vooral *Refugies Sans Frontieres* – een hymne over de machteloosheid binnen de asielproblematiek- zetten ze zowel hun Brusselse roots als hun werelds engagement in de verf.

Een jaar later werkt de groep aan *Madou/Madouce*, een project met zangeres Vera Coomans waarop ze het repertoire uit de lp van de Belgische groep Madou (1982) herwerkten. Een heel andere periode. En nog geen jaar later werkten ze aan *Shams – Arabanda*, waarop de groep samenwerkte met zangeres Laïla Amézian en aan de slag ging met een Arabo-Andalousisch repertoire. Het toont goed aan hoe enorm polyvalent deze Brusselse bende wel niet is.

In 2006 maakt groep *Radio Transit*, een compilatie die het vluchtelingenstatuut op een positieve manier benadert. ‘Dignity is not a luxury’, stelt de groep die een samenwerking aanging met Radio Transit – een groep met nieuwkomers, asielzoekers en migranten. Op het album werkt de groep samen met o.a. Afrozquad, Mec Yek, Charles Blackman, Kinch en anderen. Tegenwoordig (anno 2016/2017 heet het dat (super)diversiteit een realiteit is, maar Jaune Toujours bewees het toen al in zijn attitude en in de muziek die zij brachten.

Via de Extras komen we toch in aanraking met deze periode, onder meer via *Niets Is Voor Altijd* (met Vera Coomans) en de Radio Transit remix van *Refugiés Sans Frontières*. Interessante zijsporen die heel andere facetten van Jaune Toujours laten zien. En zo maakt de tracklist een sprongetje naar 2007, waar ze uit de live-release *CluB* de track *Quoi* selecteerden, waarmee ze hun reputatie als partyband nog maar eens onderstreepten.

Twee jaar later is het tijd voor *Bienvenue Chez Moi*, een voorafkondiging van het album *Kolektiv* (2009). De band covert onder meer *Song 2* van Blur en doet verder waar het inmiddels alom voor gewaardeerd wordt, namelijk wars van taalgrenzen een muzikaal festijn creëren waarin streetwise (*La Rue*), catchy punksongs gemengd worden met drum en brass, accordeon en ska.

2010 stond in het teken van het Belgische EU voorzitterschap en was de ideale aangelegenheid voor Jaune Toujours om hun nummer *Ici Bruxelles* te herwerken naar *Ici Bruxelles/Brussel Hier*. Daarnaast verschijnt er met *Re:Plugged* ook een remixalbum.

Twee jaar later werkt de groep samen met de Gangbé Brass Band uit Benin, een groep waarmee ze eerder op tournee al contact hadden. Dat mondde nu uit in een *Afrobébeat EP*. En een jaar later verscheen *Routes*, waarop het Brusselse collectief alweer bruggen slaat tussen Brussel en de rest van de wereld. Uit dat album haalden ze het olijke *Hop On* en het door chanson beïnvloede *Si J'Étais Toi*. *Routes* verwijst in een trek door naar alle plekken waar ze al concerteerden (Benin, Canada, Spanje, Hongarije,...).

En dan zijn er nog twee nummers die de tracklist haalden. *C'est Parti* dat het album opent en *All Eyes*. Die typeren de band misschien nog het meest van al. De groep kan open blijven staan voor wat er ook hun weg uitkomt. Brussel blijft een smeltkroes, maar heeft het niet gemakkelijk. De aanslagen hebben duidelijk hun sporen nagelaten, net als de vluchtelingencrisis. Maris en co houden van het kleinschalige, van het volkse. Tussen de mensen zitten, muziek spelen, en die verhalen bundelen. Zoals op deze compilatie het geval is.

Overigens schuwt Maris de polemiek niet. In een recent interview stelt hij dat er in zijn ogen een devaluatie van muziek plaatsvond. Organisatoren en publiek durven steeds minder risico te nemen, zo zegt hij.

Dat brengt ons bij deze erg fijne cd /compilatie, waarvoor Maris en co zelf de touwtjes in eigen handen namen. Door hun autonomie slagen ze erin om een zekere continuïteit te hebben, zonder verlies inzake mogelijkheden. Maris speelt in verschillende bands en kan als muzikant allerlei richtingen uit. Hop on dus naar nog eens twintig jaar Jaune Toujours!